

ROMEO
ȘI
JULIETA

SHAKESPEARE

ROMEO
ȘI
JULIETA

„De pângărește mâna-mi sfânta-ți mână...”

Cuvânt însoțitor de
GABRIEL LIICEANU

H HUMANITAS
BUCUREȘTI

Redactor: Georgeta-Anca Ionescu
Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
DTP: Iuliana Constantinescu

Tipărit la C.N.I. Coresi S.A.

© HUMANITAS, 2012, pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SHAKESPEARE, WILLIAM

Romeo și Julieta / William Shakespeare; trad. Șt. O. Iosif;
pref. Gabriel Liiceanu. – București: Humanitas, 2012

ISBN 978-973-50-3496-2

I. Iosif, Ștefan Octavian (trad.)

II. Liiceanu, Gabriel (pref.)

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51

www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro

Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 021 311 23 30 / 0372 189 509

*„De pângărește mâna-mi
sfânta-ți mână...”*

ROMEO
ȘI
JULIETA

Traducere de
ȘT. O. IOSIF

Text revăzut de
Al. Philippide

PERSONAJELE

ESCALUS, *principele Veronei*

PARIS, *un tânăr nobil, rudă a principelui*

MONTAGUE

CAPULET

} *capii celor două case învrăjbite*

Un unchi al lui Capulet

ROMEO, *fiul lui Montague*

MERCUTIO, *rudă a principelui*

BENVOLIO, *nepotul lui Montague*

TYBALT, *nepotul contesei Capulet*

} *prieteni ai lui Romeo*

LORENZO

IOAN

} *călugări franciscani*

BALTAZAR, *slujitorul lui Romeo*

SAMSON

GREGORIO

} *slujitori ai lui Capulet*

PETRE, *slujitorul doicii Julietei*

ABRAHAM, *slujitor al lui Montague*

Un spițer

Trei muzicanți

Pajul lui Mercutio; pajul lui Paris; un alt paj;

un ispravnic

CONTESSA MONTAGUE, *soția lui Montague*

CONTESSA CAPULET, *soția lui Capulet*

JULIETA, *fiica lui Capulet*

DOICA *Julietei*

CORUL

Cetățeni din Verona; rude ale ambelor case; oameni mascați, gărzi, paznici și însoțitori

*Acțiunea se petrece la Verona,
iar într-una dintre scenele actului 5, la Mantua.*

ACTUL ÎNTÂI

PROLOG

(Intră Corul.)

CORUL

Aicea, în Verona-ncântătoare,
A două neamuri mândre veche ură
A izbucnit din nou, prin certuri care
Să curgă sânge mult de frați făcură.
Din cele două case-ndușmănite
Ies doi îndrăgostiți loviți de soartă
Și vrajba cu nenorociri cumplite
Sfârșește prin a tinerilor moarte.
Iubirea lor cu soartă-ngrozitoare
Și ura ce nu poate-a fi-mpăcată
Decât cu moartea scumpelor odoare
Pe scenă-n două ceasuri vi se-arată.
De-aveți răbdare s-ascultați acestea,
Ne-om strădui să-nfățișăm povestea.

(Iese.)

SCENA I

*O piață publică din Verona,
intră Samson și Gregorio, slujitori ai casei
Capulet, înarmați cu săbii și scuturi.*

SAMSON

Pe legea mea, Gregorio, să nu le mai dăm voie să ne ia de sus.

GREGORIO

Nu, firește, căci am rămânea pe jos.

SAMSON

Vreau să spun că, dacă ne-or mai lua la vale, să ne ținem la înălțime.

GREGORIO

Da, numai bagă de seamă să nu ajungi la înălțimea furcilor!

SAMSON

Eu, când mă scoate cineva din țâțâni, nu știu multe.

GREGORIO

Și eu nu știu multe care să te scoată din țâțâni.

SAMSON

O javră din casa Montague mă scoate din țâțâni.

GREGORIO

A scoate din țâțâni se cheamă a urni din loc; dar viteazul stă locului. De aceea, pesemne, când tu ești scos din țâțâni, nimeni nu se mai poate ține de tine.

SAMSON

O javră din casa Montague are să mă țină locului! Am să dau de zid pe toți bărbații și pe toate femeile din casa Montague.

GREGORIO

Atunci ești un om slab, că numai cei slabi se dau pe lângă ziduri.

SAMSON

Ai dreptate și de aceea femeile, care sunt ca oalele de lut, se sparg lesne totdeauna când sunt lovite de zid. De aceea am să arunc peste zid pe bărbați și am să îndes în ziduri pe femei.

GREGORIO

Cearta e și între domnii noștri, și între noi, slugile.

SAMSON

Ce-mi pasă?! Am să fiu neom și, după ce-oi da gata pe bărbați, mă leg de fete. Are să fie vai și amar de pielea lor.

GREGORIO

De pielea fetelor?

SAMSON

De pielea fetelor ori de fetia lor. Totuna-i!

GREGORIO

Nu-i totuna pentru cine-o s-o pățească.

SAMSON

O, au s-o pățească cu mine, n-ai tu grijă! Știi că sunt un om și jumătate!

GREGORIO

Tot e bine că nu ești o jumătate de om! Scoate spanga, uite că vin doi de-ai lui Montague.

(Intră Abraham și Baltazar.)

SAMSON

Gata! începe tu sfada, eu te apăr din dos.

GREGORIO

Din dos? Vrei să dai dosul?

SAMSON

Nu te teme de mine.

GREGORIO

Nu zău, să mă tem eu de tine?

SAMSON

Lasă atunci să fie legea cu noi, lasă-i pe ei să înceapă.

GREGORIO

Am să strâmb din nas când or trece. Zică ce-or pofți.

SAMSON

Ce-or îndrăzni, vrei să zici. Eu am să le dau cu tifla: dacă se prinde, ei se fac de râs.

ABRAHAM

Nouă ne dai cu tifla, signore?

SAMSON *(la o parte către Gregorio)*

E de partea noastră dreptatea, dacă zic da?

GREGORIO *(la o parte către Samson)*

Nu!

SAMSON

Nu, signore. Nu vă dau cu tifla, signore. Dar dau și eu așa, cu tifla, signore.

GREGORIO

Cauți ceartă, signore?

ABRAHAM

Ceartă, signore? Nu, signore!

SAMSON

Dacă cumva cauți ceartă, sunt la dispoziția
dumitale.

Slujesc un stăpân tot așa de bun
ca și al dumitale.

ABRAHAM

Nu mai bun.

SAMSON

Bine, signore.

(Intră Benvolio.)

GREGORIO

Zi mai bun: uite că vine un văr al stăpânului
nostru.

SAMSON

Ba da, mai bun, signore!

ABRAHAM

Miști!

SAMSON

Trageți spada, dacă vă dă mâna! Hai, Gregorio, nu-ți
uita lovitura cea faimoasă!

(Se bat.)

BENVOLIO

Nebunilor, vârâți spadele în teacă! Nu știți ce faceți!

(Intră Tybalt.)

TYBALT

Ce, te iei la harță
Cu slugile? Aici, Benvolio!
Privește-ți moartea-n față!

BENVOLIO

Eu fac pace.
Hai, pune-ți spada-n teacă, sau mai bine
M-ajută să-i despart.

TYBALT

Nu ți-e rușine
Cu spada-n mână să vorbești de pace?
Urăsc cuvântul cum urăsc gheena,
Ca și pe toți Montaghii și pe tine!
Mișelule! Azi între noi se-alege!

(Se luptă.)

UN CETĂȚEAN

Săriți! Săriți! Goniți-i cu ciomege!
Jos Capulet! Jos Montague!

(Intră Capulet, în halat de noapte, și contesa Capulet.)

CAPULET

Ce-i larma

Aceasta? Dați-mi spada mea cea lungă!

CONTESA CAPULET

Nu, cârja, cârja! Ce să faci cu spada?

(Intră Montague și contesa Montague.)

CAPULET

Vreau spada mea! Nu vezi cum mă sfidează

Cu arma-n mână Montague bătrânul?

MONTAGUE

Rușine, Capulet! Ești un mișel!

CONTESA MONTAGUE

Nu! Nu vei face nici un pas spre el!

(Intră ducele Escalus cu suita.)

DUCELE

Supuși rebeli! Dușmani ai păcii care

Mânjiți cu sânge de vecin oțelul!

Creștini sunteți? Nu – fiare ce vărsați

Izvorul purpur ce vă curge-n vine,

Spre-a stinge focul unei uri haine!

Jos armele! De-osânda cea mai cruntă

Se fac părtași toți cei ce legea-nfruntă.

Și luați aminte ce mâhnitul duce
Azi în auzul tuturor v-aduce:
De trei ori, Montague și Capulet,
Iscarăți din senin gâlcevi civile,
De trei ori ați silit, în aste zile,
Pe veronezii doritori de pace
Și-ncărunțiți în cinste să-și dezbrace
Podoaba mândră ce frumos le șade
Și-n mâni să prindă vechile lor suliiți,
Mâncate de rugină, și pe uliți
Să lupte pentru ura ce vă roade!
De tulburați orașul înc-o dată,
Plătiți cu viața pacea tulburată.
Și-acum voi, toți ceilalți, plecați în pace.
Bătrâne Capulet, tu mă urmează.
Tu, Montague, veni-vei dup-amiază
La curtea noastră s-află ce ne place
Să hotărâm în toată treaba asta.
Plecați, vă zic, de puneți preț pe viață!

*(Pleacă toți, afară de Montague,
de contesa Montague și de Benvolio.)*

MONTAGUE

Nepoate, spune, tu ai fost de față,
Cine-a-nceput? Cum a venit năpasta?

Cuprins

„De pângărește mâna-mi sfânta-ți mână...” 5

ROMEO ȘI JULIETA

Actul întâi 37

Actul doi 88

Actul trei 130

Actul patru 182

Actul cinci 210